

hensyn til Ø-mærket. Der er ingen andre lande, der har et mærke, der er statskontrolleret, og hvor det er statsregler, der gælder. Det er en utrolig stærk ordning, som alle andre lande misunder os og gerne vil have mage til.

I den forbindelse kan jeg sige, at jeg er tryk ved, at den nye Ø-mærkning af non food-produkter og fisk ligger i Fødevarerministeriet. Der er man godt klar over, hvad det er, man har med at gøre. Derfor er jeg lidt bekymret, når ministeren ikke kan levere et lidt mere kvalificeret bidrag til oplysning om, hvorfor dette mærke skal privatiseres, i forhold til, hvad der er tradition for i Danmark, og ikke i forhold til, hvad man gør i andre lande.

Jeg synes, det er ærgerligt og uheldigt, at man begynder at danne præcedens for en sådan ordning, når vi har de andre ordninger, og jeg kunne godt tænke mig i hvert fald at få et tilsagn fra ministeren om, at denne privatisering overhovedet ikke vil blive forsøgt på Ø-mærkeområdet. Jeg vil gerne høre, om ministeren kan give tilsagn om, at det er regeringens politik, at det i hvert fald kun er isoleret til de miljømærker, der ligger under Miljøministeriets område.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes, de fleste ordførere forsøgte at sige, at vi har haft debatten om Svanemærket. Og så kunne ministeren lige på falderebet alligevel ikke lade være med at svinge sig op og tale om, hvordan det dog kan være, at man kan være imod Svanemærket. Så skulle vi lige have den igen.

Jeg skal bare sige, at jeg ikke vil indlede en debat igen. Men det, at jeg ikke går op og tager en lang debat, skal ikke tages som udtryk for, at vi nu har ændret opfattelse i forhold til Blomstermærket og Svanemærket. Venstre har fortsat den opfattelse, at det er vigtigt for forbrugere, at de kan vælge, og at de også kan fravælge.

Derfor vil vi gerne styrke Blomstermærket, og vi finder ikke, at miljøministeren i øvrigt, som vi jo af og til hører, har så mange ressourcer, at der vil være den fornødne tid til virkelig at sætte tryk under Blomstermærket. Derfor har vi valgt at sige, at det er det mærke, vi helst vil have.

I øvrigt føler vi, at vi er i god overensstemmelse med Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen skriver selv i en af sine publikationer:

»Jo flere forskellige miljømærker, der er, des mere uoverskueligt vil deres budskab ofte være. Det fælleseuropæiske miljømærke er med til at koordinere de forskellige europæiske initiativer til fordel for miljøet.«

Altså er Blomstermærket et godt mærke for de europæiske lande, og med Miljøstyrelsen i ryggen burde selv ministeren i dag kunne konkludere, at når der heller ikke er et flertal her, var det måske bedre at springe det over og lige se tiden an og se, hvordan det går med Blomstermærket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 200: Forslag til lov om ændring af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 19/3 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører, hr. Helge Mortensen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre følgende:

I dag er det en forpligtelse at lede råolien fra Nordsøen i land via olierøret fra Gormfeltet til Fredericia.

Der er dog en undtagelsesbestemmelse, hvor miljø- og energiministeren kan give tilladelse til anden transport af olien fra Nordsøfelterne.

Formålet med dette forslag er at præcisere, at der også ved en undtagelse for pligten til at ilandføre olien igennem olierør skal betales en afgift på 5 pct. af værdien af råolie og kondensat